

Thi netop, naar de evner at gøre Gavn dér og viser Interesse for Spørgsmaalene, vil de aftvinge Mændene Respekt, og derigennem vinde dem for Kvindernes Valgret.

Derfor er det af stor Betydning, at Kvinder gaar ind i de politiske Partier og hjælper til efter bedste Evne.

»Dansk Kvindesamf.« som Forening maa staa udenfor Partierne. Ikke begunstige nogen af dem, men dele Sol og Vind lige. Det maa holde Vejen aaben for alle Partier, belyse Spørgsmaalene fra alle Sider. Det maa lade Talsmænd fra de forskellige politiske Partier komme til Orde og derved give politisk Oplysning i videste Maal.

Vi havde i Vinter Foredrag i Odense om kommunale Emner, holdt af Mænd fra alle politiske Lejre (Højre, Venstre, Socialdemokrater). Ingen af dem kom ind paa partipolitisk Agitation. Men selv om de havde gjort det, betød det intet.

Og det maa jeg sige med det samme, at ved kommunale Emner kan man undgaa Partipolitik. Ved politiske Spørgsmaal kan man det ikke. Naar vi vil have Højre, Venstre og Socialdemokrater til at belyse forskellige Emner, eller vi kan faa dygtige Mænd indenfor Partierne til at fremlægge deres Program for os, saa faar vi selvfølgelig Partiernes Mening at vide, og vi er da inde paa Partipolitik, men det gør altsammen intet.

Vi hævder, at Foreningen som saadan ikke berøres deraf, naar den blot lader alle Røster komme til Orde og de forskellige Partier faa Lejlighed til at belyse Sagen fra deres Standpunkt. Tager vi blot skiftevis vore Foredragsholdere fra forskellige politiske Lejre, vil ingen bebrejde os noget.

Dansk Kvindesamfunds forskellige Medlemmer har jo ogsaa hver sine Meninger og Anskuelser, de er alle lige velkomne i Dansk Kvindesamfund. Vi mener endogsaa, at den Brydning og Afslibning, der opstaar herved, udvikler os mere, end om vi alle tænkte ens.

Vi lærer af og paa hinanden. Vi mødes herigennem til at se Samfundets Interesser, ikke blot som Parti- eller Standsinteresser, men som Fællesinteresser for os alle. Selv om vi ser det under forskellige Synspunkter, vil vi dog alle det Heles Vel.

Og jeg ser det som et Tegn paa Kvindernes Modenhed i politisk Henseende, at vi kan mødes her i fælles Samarbejde for den Sag, vi kæmper for, uden at tage smaalige eller personlige Hensyn, men med Fordragelighed overfor hinanden.

Og det er jo dog noget, at vi, saa vidt forskellige som vi er, fra modsatte Lejre — dog forliges godt. Ikke blot her paa Fællesmødet — den ene Gang om Aaret kan vi jo sagtens holde Fred — men ogsaa hjemme i Kredsen. I Odense har vi Medlemmer fra de mest konservative til Socialdemokraterne — gennemløbende alle Faser. Og det gaar godt.

Vi maa regne med Partierne, vi har dem jo nu en Gang. Jeg vil ikke sige, at de er et »nødvendigt Onde«, men jeg vil sige, at de afstedkommer megen Usandhed og megen Ufordragelighed.

Men Fædrelandet, det elsker vi alle. Dets Ve og Vel ligger os paa Sinde, og det staar over Partierne.

For mig staar *Kvindesagen* som den store Sag, der rækker Verden over og gælder en hel Menneskeheds Oprejsning, — baade politisk, økonomisk og socialt.

Vi er mange vi Kvinder, og det giver Styrke at vide det.

Det er Kvindernes Sag, vi kæmper for, det er den, vi har kær, det er den, vi vier vort Arbejde og vore Kræfter. Den vil lære os at se stort paa Tingene, ikke smaaligt, ikke partifjendsk, men med Kærlighed og Forstaaelse paa alle Kvinder.

Og gør vi det, da vil vi føre vor Sag til Sejr, frelst gennem alle Skær.

Hr. Overretssagfører *Munch-Petersen* (København): Fællesstyrelsen har ønsket at bringe Sagen frem, fordi der har været rejst Tvivl om Dansk Kvindesamfunds Stilling. Ved forrige Fællesmøde vedtoges en Resolution herom. Fællesstyrelsen ønsker ogsaa ved dette Møde at fastslaa, at Dansk Kvindesamfund staar udenfor al Partipolitik, derfor foreslaar Fællesstyrelsen, at Mødet vedtager følgende Resolution:

»Fællesmødet udtaler, at Dansk Kvindesamfund ikke er nogen partipolitisk Forening. De enkelte Kredse kan derfor ikke som saadanne ved Valget støtte noget politisk Parti. D. K. S.s Hovedformaal er, at arbejde for Kvindernes politiske Valgret og Valgbarhed, der ikke er nogen Partisag. Derimod har de enkelte Medlemmer ikke alene en Ret, men ogsaa en Pligt til at slutte sig til de politiske Partier, som de føler sig i Overensstemmelse med, og derigennem gøre deres politiske Indflydelse gældende.«
som herved sættes til Forhandling.

Det blev en meget livlig Forhandling, hvori det fra forskellige Sider hævdedes, at der er store Vanskeligheder for Kvinderne ved